

Majke Srebrenice

Žene i majke Srebrenice, koje su izgubile skoro sve muške članove porodice, su još uvijek u potrazi za svojim nestalim i ostvarenjem **pravde**. Ili barem za osjećajem da se nastoji ostvariti pravda. Ako one ne osjete pravdu, njihova bol će se iz dana u dan samo povećavati. Te majke su emanet svih nas, date na savjest čovječanstvu.

Ako se bosanskohercegovačka i svjetska javnost, a naročito čelnici UN-a, temeljito ne suoče sa uzrocima, odgovornošću i posljedicama počinjenog genocida, te se ne izvuku nužne pouke iz događaja u julu 1995. godine, to će biti znak da je čovječanstvo ponovo zakazalo u svome nastojanju za boljim svijetom. Jer se tada povećava opasnost da bi se takvi događaji mogli ponoviti. Svjedočno da li se radilo o bošnjačkom ili bilo kojem drugom narodu na našoj zemlji.

**Radovan Karadžić
i Ratko Mladić**

Vođe srpskih nacionalista u BiH Radovan Karadžić i Ratko Mladić se smatraju najodgovornijim osobama za krvoproliće, kako u Srebrenici, tako i u čitavoj Bosni i Hercegovini. Karadžić je uhićen 2008, a Mladić tek 2011. godine u Srbiji, te su isporučeni međunarodnom sudu u Den Hagu. Oni se, između ostalog, terete za genocid na području Bosne i Hercegovine, opsadu Sarajeva, progon i zločin protiv čovječnosti.

Želimo da ova akcija bude znak našeg nastojanja za izgradnjom jednog boljeg svijeta, u kojem ljudi neće biti ubijani zbog svoje pripadnosti određenom narodu ili određenoj vjeri.

Organizatori/saradnici/kooperacioni partneri: Im-Puls Media, Centar savremenih inicijativa Austrija - CSI, Društvo za ugrožene narode, Bosanska medijska kuća Tuzla, Srebrenica – Wien, Behar, Volkshilfe, Friede – Institut za dijalog, FMOTK BiH u Austriji, IKI Wien, Bosna, Ebu Hanife, Gazi-Husrevbeg, Hadzijski fond, El-Iman i Društvo bosanskohercegovačkih pisaca u Gornjoj Austriji.

Impressum: Centar savremenih inicijativa Austrija - CSI
Stockhofstr. 40 (Eingang Wachrenergasse 2), A-4020 Linz, Tel./Fax: 0732 302 734, E-Mail: info@zzi.at

GENOCID

u zaštićenoj enklavi UN-a Srebrenica

Kako se nakon holokausta mogao ponovo dogoditi genocid u Evropi?

Nikada više holokaust!

Nakon užasnih događaja uvijek se nanovo govori: „**Nikada više!**“ A ipak, naizgled, čovječanstvo kao da ništa naučilo nije iz najtamnijih poglavlja svoje historije. Nakon Drugog svjetskog rata se sa svih strana čulo: „**Nikada više holokaust!**“ I barem u Evropi se činilo nemogućim da se takvi događaji mogu ponoviti. Međutim, pedeset godina nakon njih, pred kraj XX stoljeća, postali smo ponovo svjedoci genocida, etničkog čišćenja, koncentracioni logora za civile, sistematskih silovanja i masovnih grobnica. I to u središtu Evrope. U toku agresije na Bosnu i Hercegovinu.

Genocid u zaštićenoj enklavi UN-a Srebrenica

Ledeni vrh svih tih strašnih događaja je bio masakar nad Bošnjacima muslimanima u **zaštićenoj enklavi UN-a Srebrenica**, koji su u **julu 1995.** godine počinile snage **velikosrpskih nacionalista**. U samo nekoliko dana ubijene su **8.372** osobe, prije svega muškarci i dječaci između 12 i 77 godina. Međunarodni sud u Den Hagu je taj najgori masakar u Evropi nakon Drugog svjetskog rata priznao i osudio kao **genocid**.

Evropski parlament je **15. januara 2009.** izglasao **Rezoluciju o Srebrenici**, u kojoj se 11. juli proglašava Danom sjećanja na žrtve genocida u Srebrenici. Evropski parlament je zatražio da isto učine svih 27 zemalja članica Evropske Unije, kao i zemlje Zapadnog Balkana.

Pošto su se politički predstavnici bosanskih Srba tome protivili, ta Rezolucija još uvijek nije usvojena u Bosni i Hercegovini.

Poricanje i relativiranje genocida

Izgradnja povjerenja u Bosni i Hercegovini se sporo odvija. Kao posljedica genocida i etničkog čišćenja, sadašnje političke strukture su same po sebi nepravedne. Ultranacionalističke ideologije su još uvijek veoma prisutne u društvu, te su slučajevi poricanja genocida učestali.

Milorad Dodik, sadašnji predsjednik manjeg bosanskohercegovačkog entiteta zvanog Republika Srpska, je u septembru 2010. čak u samoj Srebrenici tvrdio da u tom gradu „**nije bilo genocida**“.

Ratna zbivanja, kao i Bosansko pitanje općenito, se također internacionalno, posebno u medijima, uglavnom relativiraju. A po podacima Istraživačko-dokumentacionog centra IDC **preko 83 % civilnih žrtava su bili Bošnjaci**. Međutim, doživljaj i osjećanja njihovih bližnjih, koji su u strašnim okolnostima uspjeli preživjeti, se jedva zapažaju, te dobivaju veoma malo medijskog prostora.